

рена съ дантелата на зеленитѣ лунни петна. Сякашъ нѣкаква безименна балада ще оживѣе ей-сега предъ очитѣ ни... Тукъ, на тоя завой, преди тридесетъ и осемъ години се извърши дръзкото от-вличане на Мисъ Стонъ.

Като зърна отъ броеница се зареждатъ, единъ следъ другъ, спомени, събития, подвизи и трагедии, които тепърва ще ставатъ известни на свѣта. Чутовната редица нѣкогашни мѣже се рѣе около насъ въ тоя призраченъ часъ и възкресява патоса на вчерашното минало. Ала тѣхнитѣ образи сж строги, мълчаливи и унесени, и само мълвежътъ на гората разказва героичната история на ония години. Защото ония, които вършиха тогава своето дѣло, нѣмаха време да разказватъ и пишатъ. И нѣкогашното отдѣлно събитие, интересно и въ своитѣ най-малки фактически подробности, заглѣхва неизследвано, за да стане легенда и живѣе по-живо отъ действителността.

А днесъ е усмихнатъ слънчевъ день, съ чисто небе и топли струи изъ въздуха.